

शुभचिन्तक बन्ने आधार स्वचिन्तन र शुभ चिन्तन

आज बापदादाले चारैतिरका विशेष बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। कुनचाहिँ विशेष बच्चाहरू छन् जो सदा स्वचिन्तन, शुभ चिन्तनमा रहेको कारणले सर्वका शुभ चिन्तक छन्? जो सदा शुभ चिन्तनमा रहन्छ ऊ स्वतः शुभचिन्तक बन्छ। शुभ चिन्तन आधार हो- शुभ चिन्तक बन्ने। पहिलो कदम हो स्वचिन्तन। स्वचिन्तन अर्थात् जुन बापदादाले “म को” को अर्थ बताउनु भएको छ, त्यसलाई सदा स्मृति स्वरूपमा राख्नु। जसरी बाबा र दादा जो हुनुहुन्छ जस्तो हुनुहुन्छ त्यस्तै उहाँहरूलाई जान्नु नै यथार्थ जान्नु हो र दुवैलाई जान्नु नै वास्तवमा जान्नु हो। त्यसैगरी स्वलाई पनि जो हुँ जस्तो हुँ अर्थात् जुन आदि अनादि श्रेष्ठ स्वरूप हुँ, त्यो रूपले आफूले आफैँलाई जान्नु र त्यही स्वचिन्तनमा रहनुलाई नै भनिन्छ स्वचिन्तन। म कमजोर छु, पुरुषार्थी हुँ तर सफलता स्वरूप होइन, मायाजित होइन, यो सोच्नु स्वचिन्तन होइन किनकि संगमयुगी पुरुषोत्तम ब्राह्मण आत्मा अर्थात् शक्तिशाली आत्मा। यो कमजोरी अथवा पुरुषार्थहीन अथवा सामान्य पुरुषार्थ देह-अभिमानको रचना हो। स्व अर्थात् आत्म-अभिमान, यो स्थितिमा यस्ता कमजोरीका कुरा आउन सक्दैनन्। त्यसैले यो देह-अभिमानको रचनाको चिन्तन गर्नु- यो पनि स्वचिन्तन होइन। स्वचिन्तन अर्थात् जस्तो बाबा त्यस्तै म श्रेष्ठ आत्मा हुँ। यस्ता शुभचिन्तन भएकाहरूले नै शुभचिन्तन गर्न सक्छन्। शुभचिन्तन अर्थात् ज्ञान रत्नहरूको मनन गर्नु, रचयिता र रचनाका गहन र रमणीक कुरामा रमण गर्नु। एउटा हुन्छ केवल दोहोर्‍याउनु, अर्को हुन्छ ज्ञान सागरको लहरमा लहराउनु अर्थात् ज्ञान खजानाको मालिकपनेको नशामा रहेर सदा ज्ञान रत्नहरूसँग खेलिरहनु। ज्ञानका एक-एक अमूल्य बोललाई अनुभवमा ल्याउनु अर्थात् स्वयंलाई अमूल्य रत्नहरूले सदा महान बनाउनु। यस्ता ज्ञानमा रमण गर्नेहरू नै शुभचिन्तन गर्ने हुन्छन्। यस्ता शुभचिन्तन गर्नेहरू स्वतः व्यर्थ चिन्तन, परचिन्तनबाट दूर रहन्छन्। स्वचिन्तन, शुभ चिन्तन गर्ने आत्माहरू हरेक सेकेण्ड आफ्नो शुभ चिन्तनमा यति व्यस्त रहन्छन् जुन अरु चिन्तन गर्नको लागि समय वा सास फेर्न पनि फुर्सत हुँदैन त्यसैले सदा परचिन्तन र व्यर्थ चिन्तनबाट सजिलै सुरक्षित रहन्छन्। न बुद्धिमा ठाउँ हुन्छ न समय हुन्छ। समय पनि शुभचिन्तनमा लागेको हुन्छ, बुद्धि सदा ज्ञान रत्नहरूबाट अर्थात् शुभ संकल्पबाट सम्पन्न अर्थात् भरिपूर्ण हुन्छ। अरु कुनै संकल्प आउने ठाउँ नै हुँदैन, यसलाई भनिन्छ शुभ चिन्तन गर्नेवाला। हरेक ज्ञानको, बोलको गहिराइमा जानेवाला। केवल सङ्गीतको मजामा रहनेवाला होइन। सङ्गीत र शब्दको गहिराइमा जानेवाला। जसरी स्थूल बाजा पनि सुन्नमा धेरै राम्रो लाग्छ नि। त्यस्तै ज्ञानको मुरलीको धुन धेरै राम्रो लाग्छ तर धुनको साथमा अर्थ बुझ्नेहरू ज्ञान खजानाको रत्नहरूको मालिक बनेर मनन गर्नमा मगन रहन्छन्। मगन स्थिति भएकाहरूको अगाडि कुनै विघ्न आउन सक्दैन। यस्तो शुभ चिन्तन गर्नेहरू स्वतः नै सर्वको सम्पर्कमा शुभ चिन्तक बन्छन्। स्वचिन्तन फेरि शुभ चिन्तन, यस्ता आत्माहरू शुभचिन्तक बन्छन् किनकि जो स्वयं दिनरात शुभ चिन्तनमा रहन्छन् त्यस्ताले अरु प्रति कहिल्यै पनि न अशुभ सोच्छन् न अशुभ देख्छन्। त्यस्ताको निजी संस्कार अथवा स्वभाव शुभ भएको कारणले उसको वृत्तिको, दृष्टिको सर्वमा शुभ देख्ने र सोच्ने स्वतः आदत बन्छ त्यसैले हरेक प्रति शुभ चिन्तक रहन्छन्। कुनै पनि आत्माको कमजोर संस्कार देखेर पनि त्यो आत्मा प्रति अशुभ अथवा व्यर्थ सोच्दैनन् र यिनीहरू त यस्तै हुन् भन्दैनन्। तर यस्ता कमजोर आत्माहरू सदा उमंग उल्लासका पंख दिएर शक्तिशाली बनाएर माथि उडाउँछन्। सदा त्यस आत्मा प्रति शुभ भावना, शुभ कामनाद्वारा सहयोगी बन्छन्। शुभ चिन्तक अर्थात् निराश भएकालाई आशावादी बनाउनेवाला। शुभ चिन्तनको खजानाबाट कमजोरलाई पनि भरिपूर्ण गरेर अगाडि बढाउँछन्। यो सोच्दैनन्- यसमा त ज्ञान नै छैन। यो ज्ञानको पात्र होइन, यो ज्ञानमा चलन सक्दैन। शुभचिन्तकले बापदादाद्वारा लिएको शक्तिको सहाराको खुट्टा दिएर लंगडालाई पनि चलाउन निमित्त बन्छन्। शुभ चिन्तक आत्माले आफ्नो शुभचिन्तक स्थितिद्वारा कमजोर आत्माहरूलाई दिल खुशी बनाउने मिठाईद्वारा त्यसतालाई पनि स्वस्थ बनाउँछन्। दिल खुशी बनाउने मिठाई खान्छौं नि? अरूलाई खाउन पनि आउँछ नि? शुभ चिन्तक आत्माले कसैको कमजोरीलाई जानेर पनि त्यो आत्माको कमजोरी बिसिएर आफ्नो विशेषताको शक्तिको बल दिएर उसलाई पनि समर्थ बनाउँछ। कसै प्रति घृणा दृष्टि हुँदैन। सदा गिरेको आत्माहरूलाई माथि उडाउने दृष्टि हुन्छ। केवल स्वयं शुभ चिन्तनमा रहनु अथवा शक्तिशाली आत्मा बन्नु यो पनि पहिलो अवस्था होइन। यसलाई पनि शुभचिन्तक भनिँदैन। शुभचिन्तक अर्थात् आफ्ना खजानालाई मनसाद्वारा, वाचाद्वारा, आफ्नो रूहानी सम्बन्ध

सम्पर्कद्वारा अन्य आत्मा प्रति सेवामा लगाउने। शुभ चिन्तक आत्माहरू नम्बर एक सेवाधारी, सच्चा सेवाधारी हुन्। यसतो शुभ चिन्तक बनेका छौं? सदा वृत्ति शुभ, दृष्टि शुभ भएको। तब सृष्टि पनि श्रेष्ठ ब्राह्मणहरूको शुभ देखिने छ। त्यसै पनि साधारण रूपमा भन्ने गरिन्छ— शुभ बोल। ब्राह्मण आत्माहरू त हुन् नै शुभ जन्म भएकाहरू। शुभ समयमा जन्मेका छौं। ब्राह्मणहरूको जन्मको घडि अर्थात् वेला शुभ छ नि। भाग्यको दशा पनि शुभ छ। सम्बन्ध पनि शुभ छ। संकल्प, कर्म पनि शुभ छ त्यसैले ब्राह्मण आत्माहरूको साकारमा त के तर सपनामा पनि अशुभको नाम निशान हुँदैन— यस्ता शुभ चिन्तक आत्माहरू हौं नि। स्मृति दिवसमा विशेष आएका छौं— स्मृति दिवस अर्थात् समर्थ दिवस। त्यसैले विशेष समर्थ आत्माहरू हौं नि। बापदादाले पनि भन्नुहुन्छ— सदाका समर्थ आत्माहरू समर्थ दिन मनाउन आयौं। समर्थ बापदादाले समर्थ बच्चाहरूलाई सदा स्वागत गर्नुहुन्छ। अच्छा!

सदा स्वचिन्तनको रूहानी नशामा रहनेहरू, शुभ चिन्तनको खजानाबाट सम्पन्न रहने शुभचिन्तक बनेर सर्व आत्माहरूलाई उडेर उडाउने, सदा बाबा समान दाता वरदाता बनेर सबैलाई शक्तिशाली बनाउने यस्ता समर्थ समान बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पाटीं हरूको साथमा माताहरूको गुपसँग :-

१) माताहरू सदा आफ्नो श्रेष्ठ भाग्यलाई देखेर हर्षित छौं नि। चरणको दासीबाट सिरको ताज बन्यौं, यो खुशी सदा रहन्छ? कहिले-काहीँ खुशीको खजाना चोरी त हुँदैन? माया चोरी गर्नमा होसियार छ। यदि सदा बहादुर छौं, होसियार छौं भने मायाले केही पनि गर्न सक्दैन र उल्टै दासी बन्ने छ, दुस्मनबाट सेवाधारी बन्ने छ। यस्तो मायाजित बनेका छौं? बाबाको याद छ अर्थात् सदा सङ्गमा रहन्छौं। रूहानी रङ्ग लागेको छ। बाबाको सङ्ग भएन भने रूहानी रङ्ग पनि हुँदैन। त्यसैले सबै बाबाको सङ्गको रङ्गमा रङ्गिएका नष्टोमोहा छौं? वा थोरै-थोरै मोह छ? बच्चाहरूमा छैन होला तर नातिनातिनामा हुन्छ। बच्चाहरूको सेवा पूरा भयो अब अरूको सेवा सुरु भयो। कम हुँदैन। एउटाको पछाडि अर्को लाइन लाग्छन्। त्यसैले यसबाट बन्धन मुक्त छौं? माताहरूलाई कति श्रेष्ठ प्राप्ति भएको छ। जो बिलकुल रिक्त हात भएका थिए तिनीहरू अहिले मालामाल भए। सबैथोक गुमायौं, अहिले फेरि बाबाबाट सर्व खजाना प्राप्त गर्यौं, त्यसैले माताहरू केबाट के बन्यौं। चारैतिर पर्खाल भित्र रहनेहरू विश्वको मालिक बन्यौं। यो नशा रहन्छ नि— बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाउनु भयो त कत्रो भाग्य भयो? भगवान् आएर आफ्नो बनाउनु भयो, यस्तो श्रेष्ठ भाग्य त कहिल्यै हुनसक्दैन। त्यसैले आफ्नो भाग्यलाई देखेर सदा खुशी रहन्छौं नि? कहिल्यै यो खजानालाई मायाले चोरी नगरोस्।

२) सबै पुण्य आत्मा बनेका छौं? सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो अरूलाई शक्ति दिनु। त्यसैले सदा सर्व आत्माहरू प्रति पुण्य आत्मा अर्थात् आफूलाई मिलेका खजानाहरूको महादानी बन। यस्तो दान गर्नेहरूले जति अरूलाई दिन्छन् त्यति पदमगुणा बढ्छ। त्यसैले यो दिनु अर्थात् लिनु हुन जान्छ। यस्तो उमंग रहन्छ? यो उमंगको यथार्थ स्वरूप हो सेवामा सदा अगाडि बढिरहनु। जति तन-मन-धन सेवामा लगाउँछौं त्यति वर्तमानमा पनि महादानी पुण्य आत्मा बन्छौं र भविष्य पनि सदाकालको लागि जम्मा गर्छौं। यो पनि ड्रामामा भाग्य हो जुन मौका मिलेको छ आफ्नो सबैथोक जम्मा गर्न। त्यसैले यो सुनौलो अवसर लिनेवाला हौं नि। सोचेर गर्यौं भने चाँदीको अवसर, फराकिलो दिल भएर गर्यौं भने सुनौलो अवसर, त्यसैले सबै नम्बर एक चान्सलर बन।

डबल विदेशी बच्चाहरूसँग :- बापदादाले सधैं स्नेही बच्चाहरूलाई स्नेहको रिटर्न दिनुहुन्छ। बाबाको बच्चाहरूसँग यति स्नेह छ जुन बच्चाले संकल्प मात्र गर्छन् मुखसम्म पनि आएको हुँदैन र बाबाले त्यसको रिटर्न पहिला नै गरिदिनुहुन्छ। संगमयुगमा सारा कल्पको याद-प्यार दिनुहुन्छ। यति याद र प्यार दिनुहुन्छ जुन जन्म-जमान्तरको लागि याद-प्यारले झोली भरिएको रहन्छ। बापदादाले स्नेही आत्माहरूलाई सदा सहयोग दिएर अगाडि बढाइरहनु हुन्छ। बाबाले जुन स्नेह दिनु भएको छ त्यस स्नेहको स्वरूप बनेर कसैलाई पनि स्नेही बनायौं भने त्यो बाबाको बन्ने छ। स्नेहले नै सबैलाई आकर्षित गर्छ। सबै बच्चाहरूको स्नेह बाबाको पासमा पुगिरहन्छ। अच्छा!

मो रिसि यस को पार्टीसँग : – सबै भाग्यशाली सितारा हौ नि? कति भाग्य प्राप्त गर्यो? यो जस्तो ठूलो भाग्य कसैको हुन सक्दैन किनकि भाग्य विधाता बाबा नै तिम्रो बन्नु भएको छ। उहाँका बच्चा बन्यौ। जब भाग्य विधाता आफ्नो बन्नु भयो भने यो भन्दा श्रेष्ठ भाग्य के हुन सक्छ? त्यसैले यस्ता श्रेष्ठ भाग्यवान चम्किरहने सितारा हौ। र सबैलाई भाग्यवान बनाउने हौ किनकि कसैलाई कुनै राम्रो चीज मिल्यो भने उसले अर्कोलाई नदिई रहनै सक्दैन। जसरी याद बिना रहन सक्दैनन् त्यसैगरी सेवा बिना पनि रहन सक्दैनन्। एक-एक बच्चाको अनेकौको दीप जलाएर दीपमाला गर्नेवाला छन्। दीपमाला राजतिलकको निशानी हो। त्यसैले दीपमाला गर्नेहरूलाई राज्यतिलक मिल्छ। सेवा गर्नु अर्थात् राज्य तिलकधारी बन्नु। सेवाको उमंग-उत्साहमा रहनेहरूले अरूलाई पनि उमंग-उत्साहका पंख दिन सक्छन्।

प्रश्न:- कुन मुख्य धारणाको आधारले सिद्धिलाई सजिलै प्राप्त गर्न सक्छौ?

उत्तर:- स्वयंलाई नम्रचित्त, निर्माण र हरेक कुरामा आफूले आफैलाई गुणग्राहक बनायो भने सजिलै सिद्धि पाउने छौ। जसले स्वयंलाई सिद्ध गर्न लाग्छ, उसले जिद्दी गर्छ त्यसैले ऊ कहिल्यै पनि प्रसिद्ध हुन सक्दैन। निद्दी गर्नेले कहिल्यै सिद्धि पाउन सक्दैन। ऊ प्रसिद्ध हुनुको साटो अझै टाढा हुनपुग्छ।

प्रश्न:- विश्वको अथवा ईश्वरीय परिवारको प्रशंसाको हकदार कहिले बन्छौ?

उत्तर:- जब स्वयं प्रति अथवा अरू प्रति सबै प्रश्न समाप्त हुन्छन्। जसरी अरू भन्दा स्वयंलाई कम सम्झँदैनौ, आफूलाई अधिकारी सम्झन्छौ भने सम्झनमा र गर्नमा यी दुवैमा हकदार बन तब विश्वको अथवा ईश्वरीय परिवारको प्रशंसाको हकदार बन्ने छौ। कुनै पनि कुरा माग्नेवाला मगन्ते होइन दाता बन। अच्छा। ओम् शान्ति।

वरदान:- श्रीमत प्रमाण सेवामा सन्तुष्टताको विशेषताको अनुभव गर्ने सफलतामूर्त भव
कुनै पनि सेवा गर, कुनै जिज्ञासु आओस् वा नआओस् तर स्वयं स्वयंसँग सन्तुष्ट रह। निश्चय राख- यदि म सन्तुष्ट छु भने सन्देशले काम अवश्य गर्ने छ यसमा उदाश नहोऊ। विद्यार्थी बढेनन् केही हर्जा छैन, तिम्रो हिसाब-किताबमा त जम्मा भयो र तिनीहरूलाई सन्देश मिल्यो। यदि स्वयं सन्तुष्ट छौ भने खर्च सफल भयो। श्रीमत प्रमाण कार्य गर्यो, अर्थात् श्रीमतलाई मान्यो, यो पनि सफलतामूर्त बन्नु हो।

स्लोगन:- असमर्थ आत्माहरूलाई समर्थी दियो भने उनीहरूको आशीर्वाद मिल्ने छ।